

Ciment Català

CONSULTA PÚBLICA PRÈVIA A L'APROVACIÓ DE L'AVANTPROJECTE DE LLEI DE L'IMPOST SOBRE LES EMISSIONS DE GASOS AMB EFECTE D'HIVERNACLE DE LES ACTIVITATS ECONÒMIQUES (02/02/22)

Preguntes de la consulta pública prèvia, per orientar les aportacions

Respostes de Ciment Català, l'Agrupació de Fabricants de Ciment de Catalunya (en vermell), i de les seves empreses associades (Cemex, LafargeHolcim, Molins i Portland Valderrivas), per orientar les aportacions a la Generalitat com a complement als comentaris i propostes ja fets en un altre document de la mateixa consulta pública, que es donen com presentats i com suport del que es contesta ara:

1. Les activitats econòmiques incloses a la disposició final onzena de la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic són les instal·lacions subjectes a la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 13 d'octubre i les activitats incloses a l'annex I.1 de la Llei 20/2009, encara que no tinguin instal·lacions subjectes a la Directiva 2003/87/CE.

- **Com creieu que pot afectar l'aplicació d'un impost a aquelles instal·lacions que ja estan sotmeses al règim de comerç de drets d'emissions de la UE?**

La UE va decidir, a principis de segle, que pel cas de determinats sectors amb emissions concentrades, el mecanisme d'actuació més adient era crear un mercat d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (ETS per les seves sigles en anglès). El mercat, amb certes regles, regula els esforços que fan els sectors, pels costos que les emissions impliquen.

Aquest mercat sembla ara un mecanisme molt eficient pels objectius desitjats, un cop el seu funcionament està ben calibrat.

En el cas de sectors sotmesos a l'ETS, sembla ja clar que els mecanismes establerts estan plenament controlats a nivell de la UE, i aplicar càrregues addicionals aniria en contra d'aquesta política, a més de significar una doble imposició.

Càrregues addicionals, a més de duplicat pel mateix fet impositiu, injustificades i possiblement no ajustades a la legalitat, implicarien un desavantatge competitiu no suportable per les activitats econòmiques, que tendrien a deslocalitzar-se augmentant les emissions globals des d'altres països i destruint el teixit productiu propi i els llocs de treball.

Això pot ser especialment negatiu i contraproduent en sectors subjectes a ETS, que ja tenen el mecanisme per fomentar la reducció i, molt particularment, en sectors amb risc de deslocalització (fuita de carboni) com el del ciment.

A més, qualsevol càrrega addicional en un sector compromès amb la resolució del problema i que estigui en procés de descarbonitzar-se, anirà en contra dels seus recursos per fer-ho,

La deslocalització de l'activitat pot fer-se a altre comunitat autònoma o país amb el resultat paradoxal d'emetre globalment més CO₂eq i perdre el nostre teixit econòmic i llocs de treball.

- **Considerem que hi pot haver motius per a l'establiment d'un sistema de bonificacions? I un d'exempcions?**

La impost proposat s'autodeclara com a substancialment ambiental per regular les mesures encaminades a la mitigació i l'adaptació per actuar contra el canvi climàtic. Per tant, s'entén que el seu fi bàsic és la resolució d'un problema ambiental (mitigació i adaptació del canvi climàtic) i no recaptatori.

Això implica que si, en alguns o tots els casos: a) hi ha millors vies per aconseguir aquest fi; b) hi ha una duplicació de mesures amb altres mecanismes pels mateixos objectius, amb càrregues econòmiques addicionals injustificades o inclús no ajustades a llei per duplicitat impositiva pel mateix fet imposable; o c) la regulació plantejada porta a situacions contradictòries (empitjorament del problema); deixa de tenir sentit la seva aplicació i han d'estar exempts.

En general, l'exempció ha de ser automàtica amb sectors o instal·lacions amb mecanismes ja definits de reducció de les seves emissions i complint les condicions establertes, i les bonificacions es poden pensar en sectors o instal·lacions que vagin més enllà d'aquestes condicions establertes, per exemple en fulls de ruta quantificats.

L'impost aplicat arbitràriament tindrà com a conseqüència més probable la deslocalització de les activitats amb la conseqüent pèrdua de teixit productiu i llocs de treball i el previsible augment de les emissions de GEH globals pel trasllat de l'activitat a centres externs a Catalunya menys eficients a les que s'haurà d'afegir el transport en el cas de bens físics. No s'hauria de posar en risc l'activitat industrial pròpia.

- **En cas afirmatiu, quins haurien de ser els requisits i els criteris a seguir?**

Les activitats ETS i, molt particularment, les activitats amb risc de fuga de carboni haurien d'estar exemptes automàticament. Altres activitats amb mecanismes establerts també. En qualsevol cas, un full de ruta quantificat seria una bona eina per avaluar els processos tant quant a exempcions com a bonificacions quan se superen les expectatives, sempre sobre la base que sectors i activitats que ja tenen un mecanisme establert haurien de estar exemptes.

2. La disposició final onzena de la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, estableix que la quota se situï en un valor inicial d'uns 10€/t CO₂eq per posteriorment augmentar fins assolir un valor d'uns 30€ t/CO₂eq en el 2025. En el moment d'aprovació de la Llei 16/2017, el preu de la tona de CO₂eq dins el règim del mercat de comerç de drets d'emissions se situava lleugerament per sobre dels 5€. Actualment se situa entre els 55 i 60 €/t CO₂eq.

- **Com creieu que s'ha de tenir en compte aquest fet en el disseny de l'impost?**

Com ja s'ha esmentat, la UE va decidir, a principis de segle, que pel cas de determinats sectors amb emissions concentrades, el mecanisme d'actuació més adient era crear un mercat d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (ETS). El mercat, amb certes regles,

regula els esforços que fan els sectors, pels costos que les emissions impliquen. Com és també sabut, aquest mercat va trigar uns anys en acabar d'ajustar-se de manera adient i el preu del dret d'emissió va passar d'uns 20-25 Euros/t CO₂eq al principi de la seva existència (primer període de prova, entre 2005 i 2007); als 15 Euros/t CO₂eq en els anys 2008-2011; a menys de 10 Euros/tCO₂eq entre 2012 i 2018 (just quan es va aprovar la Llei 16/2017 i potser una de les causes, si no la principal, d'incloure a la disposició final onzena als sectors sotmesos a l'ETS); i als 80-90 Euros/t CO₂eq actuals, amb tendència clara de creixement.

Per tant, la impressió que es té és que quan es va aprovar la disposició final onzena de la Llei 16/2017, la idea era compensar les deficiències que podia tenir llavors el mercat d'emissions de GEH, però aquesta no és ja la situació, amb preus de CO₂eq per sobre dels 80 Euros. Per tant, aquest impost ha d'estar exempt automàticament en els sectors ETS i, molt particularment, en els que tenen risc de fuga de carboni, com el del ciment, per evitar la destrucció del teixit productiu propi i llocs de treball en favor d'altres externs amb el resultat paradoxal d'augmentar les emissions globals de GEH.

3. La base imposable vindrà determinada per les emissions directes de gasos amb efecte d'hivernacle, comptabilitzades com a CO₂eq, produïdes per l'activitat i derivada del consum de combustibles fòssils de llur procés productiu i de la gestió de les dejeccions ramaderes dutes a terme dins l'explotació, si s'escau.

- **Quins aspectes creieu que es necessari tenir present per a l'establiment de les metodologies de càlcul?**

L'existència de mecanismes ja operatius i experimentats és clau per mantenir-los i seguir-los assegurant l'èxit ambiental en els resultats. Actualment, hi ha procediments al món i, molt particularment, a Europa, que cobreixen pràcticament qualsevol possible circumstància. És quasi segur que no és necessari desenvolupar res nou i seguir el que altres països avançats han aplicat en casos semblants. Pel que respecte a sectors i instal·lacions ETS, tot sembla completament regulat, clar i experimentat, incloent la mesura, comunicació i tractament de tot tipus d'emissions de CO₂eq.

4. Per a la definició del tipus impositiu, la disposició onzena de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, estableix que, en el cas de les instal·lacions subjectes dins el mercat de comerç de drets d'emissió de la UE, caldrà tenir en compte els costos fixos derivats del seguiment, la notificació i la verificació (MRV, en les seves sigles en anglès).

- **Com creieu que s'haurien de calcular aquests costos?**

S'han de tenir en compte tots els costos lligats amb el mecanisme corresponent aplicat al sector o instal·lació que es consideri. En sectors o instal·lacions ETS tot sembla idòniament regulat i es conegut per totes les parts implicades, incloent les despeses per a la mesura, càlcul, seguiment, comunicació i avaluació de tot tipus d'emissions de CO₂eq.

- **Adjunteu els estudis, informes, etc, que recolzen la vostra proposta.**

Pensant en ETS, i segur que també per a altres casos, hi ha una extraordinària quantitat i varietat de documents, disposicions, informes i estudis públics que estan disponibles i amb seguretat són coneguts per les AAPP (una petita part s'inclou inclús a l'exposició d'aquesta consulta prèvia), per la qual cosa sembla innecessari fer una recopilació i relació

exhaustiva addicional que amb seguretat, com s'ha dit, ja es coneguda àmpliament pels experts.

En qualsevol cas, el propi preu de les emissions de CO₂eq, per sí sòl, ja és una bona indicació i aproximació dels costos de les emissions, que en la pràctica s'hauran d'augmentar pels sistemes de mesura, càlcul, seguiment, comunicació i avaluació corresponents.

5. Per a la definició del tipus impositiu, la disposició onzena de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, estableix que, s'hauran de tenir en compte les càrregues fiscals directes i indirectes que incideixen en el preu total de les emissions de CO₂eq.

- **Com creieu que s'haurien de tenir en compte ?**

Com ja s'ha esmentat, la UE va decidir, a principis de segle, que pel cas de determinats sectors amb emissions concentrades, el mecanisme d'actuació més adient era crear un mercat d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (ETS). El mercat, amb certes regles, regula els esforços que fan els sectors, pels costos que les emissions impliquen. Com és també sabut, aquest mercat va trigar uns anys en acabar d'ajustar-se de manera adient i el preu del dret d'emissió va passar d'uns 20-25 Euros/t CO₂eq al principi de la seva existència (primer període de prova, entre 2005 i 2007); als 15 Euros/t CO₂eq en els anys 2008-2011; a menys de 10 Euros/tCO₂eq entre 2012 i 2018 (just quan es va aprovar la Llei 16/2017 i potser una de les causes, si no la principal, d'incloure a la disposició final onzena als sectors sotmesos a l'ETS); i als 80-90 Euros/t CO₂eq actuals, amb tendència clara de creixement.

Per tant, la impressió clara és que quan es va aprovar la disposició final onzena la idea era compensar les deficiències que podia tenir llavors el mercat d'emissions de GEH, però aquesta no és ja la situació, amb preus de CO₂eq per sobre dels 80 Euros. Per tant, aquest impost ha d'estar exempt automàticament en els sectors ETS i, molt particularment, en els que tenen risc de fuga de carboni, per evitar la destrucció del teixit productiu propi i llocs de treball en favor d'altres externs amb el resultat paradoxal d'augmentar les emissions globals de GEH.

- **Adjunteu els estudis, informes, etc, que recolzen la vostra proposta.**

Pensant en ETS, i segur que també per a altres casos, hi ha una extraordinària quantitat i varietat de documents, disposicions, informes i estudis públics que estan disponibles i amb seguretat són coneguts per les AAPP (una petita part s'inclou inclús a l'exposició d'aquesta consulta prèvia), per la qual cosa sembla innecessari fer una recopilació i relació exhaustiva addicional que amb seguretat, com s'ha dit, ja es coneguda àmpliament pels experts.

En qualsevol cas, el propi preu de les emissions de CO₂eq, per sí sòl, ja és una bona indicació i aproximació dels costos de les emissions, que en la pràctica s'hauran d'augmentar pels sistemes de mesura, càlcul, seguiment, comunicació i avaluació corresponents.

6. La disposició onzena de la Llei 16/2017, estableix que el tipus impositiu ha de tenir caràcter progressiu en funció del volum de les emissions i que ha d'augmentat en el temps (biennalment)

- **Com creieu que hauria d'articular-se aquest caràcter progressiu?**

Com ja s'ha esmentat, la UE va decidir, a principis de segle, que pel cas de determinats sectors amb emissions concentrades, el mecanisme d'actuació més adient era crear un mercat d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (ETS). El mercat, amb certes regles, regula els esforços que fan els sectors, pels costos que les emissions impliquen. Com és també sabut, aquest mercat va trigar uns anys en acabar d'ajustar-se de manera adient i el preu del dret d'emissió va passar d'uns 20-25 Euros/t CO₂eq al principi de la seva existència (primer període de prova, entre 2005 i 2007); als 15 Euros/t CO₂eq en els anys 2008-2011; a menys de 10 Euros/tCO₂eq entre 2012 i 2018 (just quan es va aprovar la Llei 16/2017 i potser una de les causes, si no la principal, d'incloure a la disposició final onzena als sectors sotmesos a l'ETS); i als 80-90 Euros/t CO₂eq actuals, amb tendència clara de creixement. Aquests valors marquen directament el caràcter progressiu té el cost del CO₂eq, ja sigui d'increment o de reducció.

Per tant, la impressió que es té és que quan es va aprovar la disposició final onzena de la Llei 16/2017, la idea era compensar les deficiències que podia tenir llavors el mercat d'emissions de GEH, però aquesta no és ja la situació, amb preus de CO₂eq per sobre dels 80 Euros. Per tant, aquest impost ha d'estar exempt automàticament en els sectors ETS i, molt particularment, en els que tenen risc de fuga de carboni, per evitar la destrucció del teixit productiu propi i llocs de treball en favor d'altres externs amb el resultat paradoxal d'augmentar les emissions globals de GEH.

- **Quins haurien de ser els criteris a seguir per determinar l'increment al llarg del temps?**

En els sectors ETS, la variació al llarg del temps del preu de CO₂eq resta automàticament fixada mitjançant uns mecanismes que semblen ja experimentats i eficients, per la qual cosa no és necessari seguir o desenvolupar criteris addicionals o complementaris.

7. **Quin creieu pot ser l'impacte de l'impost sobre la vostra activitat o sobre el sector en qüestió o sobre el conjunt de l'economia de Catalunya?**

Com ja s'ha comentat, el resultat més probable és la deslocalització de l'activitat, que pot fer-se a altre comunitat autònoma o país amb el resultat paradoxal d'emetre globalment més CO₂eq per l'eficiència de les altres instal·lacions i el transport addicional necessari per a bens físics, i perdre el nostre teixit econòmic i llocs de treball.

8. **Consideredu que hi pot haver algun tipus d'incompatibilitat o solapament amb d'altres instruments fiscals o de mercat actualment vigents o que estigui previst la seva implementació en breu?**

Com ja s'ha indicat, en cada sector pot haver un mecanisme específic per lluitar contra el canvi climàtic. No ha d'haver, i possiblement no pot haver per qüestions jurídiques, dobles imposicions sobre el mateix fet imposable. Això implicaria una duplicitat i incompatibilitat manifesta i solapament amb altres instruments fiscals o de mercat actualment vigents o la implementació dels quals estigui previst en breu, la qual cosa s'ha d'evitar.

En el cas de sectors i instal·lacions ETS aquest cas és molt clar, com s'ha exposat reiteradament en els paràgrafs anteriors. La UE va decidir, a principis de segle, que pel cas de determinats sectors amb emissions concentrades, el mecanisme d'actuació més adient era

crear un mercat d'emissions de GEH. El mercat, amb certes regles, regula els esforços que fan els sectors, pels costos que les emissions impliquen.

Aquest mercat sembla ara un mecanisme molt eficient pels objectius desitjats, un cop el seu funcionament està ben calibrat. En el cas de sectors sotmesos a l'ETS, sembla ja clar que els procediments establerts estan plenament controlats a nivell de la UE, i aplicar càrregues addicionals aniria en contra d'aquesta política, a més de significar una doble imposició amb el resultat d'una més que probable deslocalització d'activitats amb la consegüent pèrdua de teixit econòmic i llocs de treball a més de, paradoxalment, poder augmentar les emissions globals de CO₂eq per l'eficiència d'altres instal·lacions més les corresponents al transport si es tracta de bens físics.
